

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 30.

Tiende Session.

10de Møde.

Tirsdagen den 13de October.

(Fortsat.)

Winther (fortsat): Dernæst er der et Punkt, som efter min Mening ikke er tilstrækkelig overvejet af Commissionen, hvoraf følger, at det heller ikke har kunnet udøve nogen Indflydelse paa Lovudkastet. Der er vel overvejet, om der ikke kan foretages Reductioner i Embedspersonalets Antal, og der er jo ogsaa foreslaaet nogen Reduction, men der er ved Siden deraf et andet Spørgsmaal, som absolut ogsaa maa komme til Klarhed og det er, om der ikke kan foretages en Reduction af Arbejdet i Ministeriet. Antallet af Embedsmændene kan umuligt med Bestemthed fastsættes, førend man veed, hvilket Arbejde der bliver at udføre i Ministerierne. Altsaa, førend det staaer klart, om der ikke allerede nu udføres unødvendigt Arbejde, ere vi ikke satte i Stand til at tage en rigtig Bestemmelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Embedsmændenes Reduction. Der forestaaer jo i vor Udvikling visse Forholdsregler, som vilde borttage endeel af det Arbejde, der nu udføres i Ministerierne. Dersom vi engang faae en virkelig selvstændig Communalforfatning, saa er jeg overbevist om, at en Mæske af Sager, som nu maa gaae fra Communerne ind til Ministeriets Afgjørelse, derved vilde falde bort fra Ministeriets Virkefærd og at altsaa derved vilde stee en Reduction i Arbejdet. Det Samme vil blive Tilfældet, dersom en Næringslov gaaer igjennem, hvorved Bevillingernes Antal betydeligt indskrænkes; thi det er vistnok sandt, at en stor Deel af det

Arbejde, der udføres i Ministerierne, har med Bevillingsvæsenet at gjøre. Altsaa, førend vi i det Hele taget faae en Erkendelse af, hvad der kan ventes i denne Henseende, om vi kunne vente en saadan Udvikling, eller om vi skulle staae stille, forekommer det mig, at vi heller ikke bør gaae ind paa at vedtage en Lov af en saq stadig Natur som denne om Embedsmændenes Antal og Lønning. Disse ere mine Grunde — der er maaskee flere, men jeg vil indskrænke mig til at anføre disse — til at udtale, at vi skulle sørge for, saavidt vi kunne, at denne Lov ikke bliver endelig vedtaget i indværende Session.

Hvad de Grundsaetninger angaaer, hvorfra den nævnte Commission er gaaet ud i sit Arbejde og hvorpaa Ministeriet i det Væsentlige jo har støttet sig, ved Lovforslagets Udarbejdelse, da er der flere af disse, som jeg ikke kan andet end skænke mit Bifald, men jeg troer, at man, uagtet man er paa rette Veie i denne Henseende, dog ikke er gaaet vidt nok. Jeg troer saaledes, at det er meget rigtigt, at Commissionen vil have „Antallet af Embeder overhovedet indskrænket, men isærdeleshed Antallet af de lavere Embeder, imod at lønne selv de lavest stillede saaledes, at en ugift Mand kan antages for en saadan Løn at kunne offere Stats tjenesten sin hele Tid og føre et sorgfrit Liv.“ Dette troer jeg er meget rigtigt, men jeg troer, som sagt ikke, at man er gaaet vidt nok i Indskrænkningen deraf. Det forekommer mig, at der kan foretages betydeligere Indskrænkninger i flere af Embederne under Ministerierne. Det er for mig tvivlsomt, om Departementschefer behøves. Der er en af de andre Love, som ere os forelagte af Cultusministeren, hvori der bliver talt om en Em-